

بررسی مقایسه‌ای تأثیر ضدباکتریایی عصاره‌های آبی و الکلی گشنیز (*Coriandrum sativum*) بر روی برخی باکتری‌های پاتوژن

سعید فرشباف درهمی^۱، مهدی قیامی‌راد^۲، رزاق محمودی^{۳*}

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران

۲. استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم پایه، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران

۳. دانشیار مرکز تحقیقات ایمنی محصولات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

*نویسنده مسئول مکاتبات: r.mahmodi@yahoo.com

(دریافت مقاله: ۹۳/۱۱/۱۳ پذیرش نهایی: ۹۴/۷/۲۵)

چکیده

اگرچه آنتی‌بیوتیک‌ها به‌عنوان درمان مرسوم در بیماری‌های عفونی استفاده می‌شود اما این درمان‌ها با مشکلات زیادی ازجمله عوارض جانبی ناخواسته و مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها همراه هست. هدف از این مطالعه مقایسه تأثیر ضدباکتریایی عصاره‌های آبی و الکلی گیاه گشنیز (*Coriandrum sativum*) بر روی باکتری‌های *اشریشیا کولای*، *سالمونلا تیفی موریوم*، *استافیلوکوکوس اورئوس* و *لیستریا منوسیتوژنز* بود. آزمون‌ها با روش چاهک و میکروپلیت (برای تعیین MIC و MBC) انجام پذیرفت. نتایج انتشار چاهک نشان داد که *استافیلوکوکوس اورئوس* و *لیستریا منوسیتوژنز* حساس و *اشریشیا کولای* و *سالمونلا تیفی موریوم* مقاوم به عصاره‌های آبی و الکلی بودند. عصاره گیاه دارای کمترین غلظت بازدارندگی معادل $6/25 \mu\text{g/ml}$ و کمترین غلظت باکتری‌کشی برابر با $12/5 \mu\text{g/ml}$ در مقابل باکتری *استافیلوکوکوس اورئوس* بودند. عصاره‌های آبی و الکلی گیاه گشنیز بر رشد باکتری‌های گرم مثبت *استافیلوکوکوس اورئوس* و *لیستریا منوسیتوژنز* تأثیر داشت، اما بر روی باکتری‌های گرم منفی *سالمونلا تیفی موریوم* و *اشریشیا کولای* بی‌تأثیر بود. واژه‌های کلیدی: گشنیز، عصاره آبی، عصاره الکلی، اثر ضدباکتریایی